

נויפלד יודאיקה ותשמישי קדושה

מאמר החוזה מלובלין ליום ט באב מתוך "תורת החוזה מלובלין – גלות וגאולה"

ירמיהו

"כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו"

דהנה כתיב – יד על כס יה,

ידוע מאמר רו"ל: נשבע הקב"ה שלא יהיה השם שלם והכסא שלם עד שימחה זרעו של עמלק.

והנה ודאי אם היה רוצה הבורא להביא את הגאולה ע"י צער, היה עושה זה כבר,

כי הוא יודע הסוף, אם אי אפשר בלא זה, למה האריך הגלות?

אך הוא רוצה שע"י אריכות, יבוא הגאולה לא ע"י צער.

ואי משום הנשמות שבגוף, ג"כ היה אפשר שנפרה ונרבה מאוד,

וכמו שפירש האריז"ל: על פסוק הקטן יהיה לאלף כו' כידוע.

והנה אם תהיה הגאולה לא ע"י דוחק ולא ע"י מלך קשה כהמן, הוא כבוד שמים,

כי ודאי חלילה אין כבודו להיות לבניו שום צער חלילה,

והגם שאמרו רו"ל "יעמיד להם מלך קשה כהמן",

י"ל שאמרו כן שלא לייאש מן הרחמים על שאמרו קודם "אין הדבר תלוי אלא ב"תשובה",

אמרו כן כיון שתלוי ב"תחתונים, דלמא לא ישובו, ע"כ אמרו יעמיד מלך קשה – כדי שיקוים

אח"כ כל הבטחות והנחמות, שאי אפשר שלא יתקיימו, כי דברי אלקים חיים,

ודבריו אשר יצא מפיו שלא ישוב ריקם כו'.

אך הנראה ברור שראה ב"ה שתהיה הגאולה לא ע"י צער, כ"א שישובו כראוי,

ע"כ האריך את הקץ אם היה מוכרח למלך קשה, הלא ידע ית',

ולמה האריך הגלות הלא חפץ חסד הוא?

והנה איתא בזהר "בזכות התפילה תהיה הגאולה",

וזה י"ל כסא כבוד להיות הכסא שלם כבוד לא ע"י צער לנו, וגם יהיה מרום מראשון.

כי תהיה יותר במעלה מאשר היה קודם מלחמת עמלק,

כי הלא תהיה שעבוד גליות עיקר, ויציאת מצרים טפל,

וזה יהיה ע"י מקום הוא קדושתו ית' הנקרא מקום מקדשנו,

שאנו עושים הוא מקדש מעט מקום תפילה.